

Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3, 4, 10 i 15 oraz załącznika I do dyrektywy 91/271/EWG ⁽¹⁾ dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych;

oraz o

— obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. W braku zintegrowanego i funkcjonalnego systemu zbierania Republika Cypryjska nie dochowała terminu upływającego w dniu 31 grudnia 2012 r. określonego dyrektywą 91/271/EWG dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (przedłużonego traktatem o przystąpieniu Republiki Cypryjskiej do Unii Europejskiej) w odniesieniu do zbierania (art. 3) i w związku z tym wtórnego oczyszczania ścieków (art. 4) oraz infrastruktury i kontroli w zakresie takiego oczyszczania (art. 10 i 15) w czterech aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000.
2. W braku zintegrowanego i funkcjonalnego systemu zbierania Republika Cypryjska nie dochowała terminu upływającego w dniu 31 grudnia 2012 r. określonego dyrektywą 91/271/EWG dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (przedłużonego traktatem o przystąpieniu Republiki Cypryjskiej do Unii Europejskiej) w odniesieniu do zbierania (art. 3) i w związku z tym wtórnego oczyszczania ścieków (art. 4) oraz infrastruktury i kontroli w zakresie takiego oczyszczania (art. 10 i 15) w 27 aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców od 2000 do 10 000.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. 1991, L 135, s. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (Austria) w dniu 26 marca 2019 r. — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(Sprawa C-256/19)

(2019/C 213/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Zainteresowany organ: Magistrat der Stadt Wien

Uczestnik postępowania: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że ustawodawca powinien zapewnić, by ta gwarancja praw podstawowych była skuteczna, a nie tylko istniała teoretycznie?

- 1a) Pytanie dodatkowe: W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy w sytuacji, gdy krajowy porządek prawny przewiduje w swojej konstytucji podstawowe prawo do stałego podziału spraw, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty oraz zasada skuteczności nakładają na ustawodawcę jakiegokolwiek obowiązki zagwarantowania praw podstawowych, a jeśli tak, to jakie?

- 1b) Pytania dodatkowe: W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

1b - 1) Czy przynajmniej w sytuacji, gdy krajowy porządek prawny przewiduje w swojej konstytucji podstawowe prawo do stałego podziału spraw, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty oraz zasada skuteczności wymagają zignorowania polecenia lub czynności dotyczącej przydzielenia sprawy sędziemu, jeśli to polecenie zostało wydane lub ta czynność została dokonana przez organ, który zgodnie z ustawą nie był do tego właściwy?

1b - 2) Czy przynajmniej w sytuacji, gdy krajowy porządek prawny przewiduje w swojej konstytucji podstawowe prawo do stałego podziału spraw, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty oraz zasada skuteczności wymagają, by wewnętrzny regulamin funkcjonowania sądów mógł przewidywać, jeśli w ogóle, jedynie z góry określony, wąski zakres uznania dla organu zajmującego się przydzielaniem spraw sędziom?

- 2) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że sędzia, który ma wątpliwości (1) co do zgodności z prawem wewnętrznego podziału spraw w sądzie lub (2) co do zgodności z prawem decyzji wewnętrznej sądu w przedmiocie realizacji tego wewnętrznego podziału spraw w sądzie, która ma bezpośredni wpływ na działalność tego sędziego (w szczególności decyzji o przydzieleniu sprawy), powinien mieć możliwość wniesienia w związku z tymi wątpliwościami środka zaskarżenia (który w szczególności nie byłby dla tego sędziego obciążający finansowo) do innego sądu, który ma pełne uprawnienia do kontroli zgodności z prawem aktu prawnego zakwalifikowanego jako niezgodny z prawem?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy ustawodawca powinien zapewnić spełnienie innych wymogów, które zagwarantują, że sędzia będzie w stanie doprowadzić do zgodności z prawem odnoszących się do niego wymogów ustawowych dotyczących uwzględniania ustawowych wymogów w zakresie przydzielania spraw (w szczególności odnośnie do wewnętrznego funkcjonowania sądów)?

- 3) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że strona postępowania, która ma wątpliwości (1) co do zgodności z prawem przepisu dotyczącego wewnętrznego podziału spraw w sądzie, który ma charakter prejudycjalny dla rozstrzygnięcia w jej postępowaniu, lub (2) co do zgodności z prawem przydzielenia danego postępowania do konkretnego sędziego, powinna mieć możliwość — jeszcze przed wydaniem przez sąd rozstrzygnięcia w sprawie — wniesienia w związku z tymi wątpliwościami środka zaskarżenia (który nie byłby dla tej strony nadmiernie obciążający finansowo) do innego sądu, który ma uprawnienia do pełnej kontroli zgodności z prawem aktu prawnego zakwalifikowanego jako niezgodny z prawem?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy ustawodawca powinien zapewnić spełnienie innych wymogów, które zagwarantują, że strona będzie w stanie — jeszcze przed wydaniem przez sąd rozstrzygnięcia w sprawie — doprowadzić do należytego przestrzegania jej prawa podstawowego do tego, by jej sprawa była rozstrzygana przez „sędziego wyznaczonego na mocy ustawy”?

- 4) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że zasady wewnętrznego podziału spraw w sądzie oraz wewnętrznego sposobu dokumentowania wpływających akt powinny być na tyle przejrzyste i zrozumiałe, aby sędzia lub strona byli w stanie, bez szczególnego wysiłku, sprawdzić zgodność konkretnego przydzielenia sprawy danemu sędziemu lub składowi orzekającemu z wymogami wewnętrznego podziału spraw w sądzie?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy istnieją jakieś inne wymogi, które powinien określić ustawodawca, gwarantujące, że sędzia względnie strona będą w stanie uzyskać informację na temat zgodności z prawem konkretnego przydzielenia sprawy sądowej?

- 5) Czy przynajmniej w odniesieniu do krajowego porządku prawnego, który w celu ochrony niezawisłości i bezstronności sądów przewiduje w swojej konstytucji prawo podstawowe do przydzielania spraw sędziom według stałego klucza podziału tych spraw ustalonego uprzednio zgodnie z pewnymi zasadami ogólnymi, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 47 karty i zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że strony postępowania i prowadzący postępowanie sędzia powinni być w stanie, bez szczególnego zaangażowania z ich strony, zrozumieć treść przepisów regulujących podział spraw i w ten sposób sprawdzić zgodność z prawem dokonanego przydzielenia sprawy danemu sędziemu lub składowi orzekającemu?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej: Czy istnieją jakieś inne wymogi, które powinien określić ustawodawca, gwarantujące, że sędzia względnie strona będą w stanie uzyskać informację na temat zgodności z prawem konkretnego przydzielenia sprawy sądowej?

- 6) Jakie działania powinien podjąć sędzia ze względu na ciężący na nim na mocy prawa Unii obowiązek przestrzegania wymogów proceduralnych prawa Unii, w sytuacji gdy aktem prawnym (pozasądowym lub dotyczącym wewnętrznego funkcjonowania sądów), którego nie może zakwestionować, jest on zobowiązany do postępowania w sposób naruszający prawo Unii i prawa stron?

**Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 25 marca 2019 r. w sprawie T-371/18, Clarke/Komisja,
wniesione w dniu 3 kwietnia 2019 r. przez Andrew Clarke’a**

(Sprawa C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Andrew Clarke (przedstawiciel: E. Lock, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Przekazanie skargi do ponownego rozpoznania przez Sąd z uwzględnieniem ustaleń Trybunału;